

SYLABUS PRZEDMIOTU NA STUDIACH WYŻSZYCH*

Lp.	Elementy składowe sylabusu	Opis
1	Nazwa przedmiotu	Praktyczna nauka języka czeskiego – kurs II: podstawowy
2	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Wydział Filologiczny Instytut Filologii Słowiańskiej Katedra Bohemistyki
3	Kod przedmiotu	
4	Język przedmiotu	czeski
5	Grupa treści kształcenia, w ramach której przedmiot jest realizowany	grupa treści podstawowych
6	Typ przedmiotu	obowiązkowy do zaliczenia semestru/roku studiów
7	Rok studiów, semestr	rok II, semestr IV; forma studiów: stacjonarne
8	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot	Mgr. Ctirad Sedlák koordynator zajęć: mgr Vlasta Juchniewiczová
9	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dany przedmiot	PhDr. Petr Jokeš
10	Formuła przedmiotu	ćwiczenia
11	Wymagania wstępne	absolwowanie przedmiotu w semestrze III
12	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60

13	Liczba punktów ECTS przypisana przedmiotowi	8
14	Czy podstawa obliczenia średniej ważonej?	
15	Założenia i cele przedmiotu	<p>zafixování nabytých jazykových kompetencí na úrovni A2 a dosažení úrovně B1 podle Evropského referenčního rámce</p> <p>umětelnosti i kvalifikace zdobywane przez studenta:</p> <p>I. znać (wiedzieć, rozumieć) opisywanie, rozpoznawanie, identyfikowanie, znajdowanie informacji, nazywanie, wymienianie, określanie, opowiadanie, wyjaśnianie, kojarzenie, klasyfikowanie, generalizowanie, ilustrowanie, prezentowanie, cytowanie, rozwiązywanie, tłumaczenie</p> <p>II. umieć (zastosować, analizować, syntetyzować) stosuje, ocenia, wybiera, konstruuje, ilustruje, modyfikuje, przygotowuje, produkuje, tworzy, rozumie strukturę organizacyjną, kategoryzuje, porządkuje, klasyfikuje, poddaje krytycznemu osądowi, organizuje, opracowuje</p> <p>III. akceptować (postawa) interpretuje, uzasadnia</p>
16	Metody dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> · metody podające: pogadanka opis anegdota odczyt objaśnienie lub wyjaśnienie · metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna (okrągłego stołu, wielokrotna, burza mózgów) · metody praktyczne: pokaz
17	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu	egzamin; warunki zaliczenia: plnění úkolů zadávaných v průběhu semestru, aktivní účast (tolerance 3 neomluvených absencí), zápočtový test; egzamin w połowie roku obejmuje część pisemną i część ustną
18	Treści merytoryczne	Pokročilá gramatika a frazeologie podávaná zčásti „drilovou”

	<p>przedmiotu oraz sposób ich realizacji</p>	<p>metodou s důrazem na automatizaci spíše než na přehledný popis. Složitá ortografická cvičení. Speciálnější slovní zásoba ze různých životních oblastí (politika, výtvarné umění, sport...). Práce s autentickými texty, novinovými články a bohemistickou odbornou literaturou a beletrií, rozvíjení psaného projevu, konverzace na běžná i odborná témata.</p> <p>Zakres dziedzinowy: filologia</p>
<p>19</p>	<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu</p>	<p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zdena Palková: Cvičení české výslovnosti pro cizince. SPN, Praha 1973. 2. Hana Andrášová, Alena Podepřelová et al.: Na cestě za češtinou. Inspirativní náměty pro učitele češtiny jako cizího jazyka. Klett, Praha 2008. 3. Ivana Rešková, Magdalena Pintarová: Communicative Czech. Intermediate Czech. 2004. 4. Jana Sovová, Lucia Casadei: Textová cvičebnice pro zahraniční bohemisty. Vydavatelství Univerzity Palackého v Olomouci, Olomouc 2005. 5. Jana Bischofová et al.: Pracovní sešit k učebnici Čeština pro středně a více pokročilé. Karolinum, Praha 1999. 6. Helena Confortiová, Jitka Cvejnová, Milada Čadská: Učebnice češtiny pro výuku v zahraničí II, III. Karolinum, Praha 2003. 7. Lotko, E.: Zrádná slova v polštině a češtině. Lexikologický pohled a slovník. Votobia, Olomouc 1992. <p>autentické texty, publicistika gramatická cvičení vlastní a z různých zdrojů</p>

* sporządzono w oparciu o broszurę „Europejski system transferu i akumulacji punktów (ECTS). Krótki przewodnik”, opracowany na podstawie przewodnika „Europejski System Transferu i Akumulacji Punktów i Suplement do Dyplomu”, sfinansowany w ramach funduszy Programu SOCRATES-Erasmus, Warszawa 2006.